

— Какво е това, какво е това! . . . . Слупа са наоколо, но едвамъ-едвамъ, изсърхналитъ отъ жалостъ уста само шепнатъ, точно боящи са да нарушатъ загадочниятъ покой на този мъртвецъ — любимеца на осемдеситъ милионниятъ народъ, последниятъ человекъ, тъй рано отблъженииятъ съ пръстътъ на провидѣието и тъй безвременно ударенъ съ краката на нѣкаква си безмисленна, неизвѣстно защо и отъ кждѣ, налѣтяла сила . . . . . Точно го измילו нѣгдѣ си . . . . . Още вчера бѣше, работяше, приготвяше са къмъ грамадни дѣла, още при навѣчернето съ ерѣботочаваше въ себе си хиляди надѣжди и упования . . . . . И изведиждъ! . . . . Имало отъ какво да изгуби главата . . . . .

На стълбитъ на гостилницата срѣщамъ позпайникъ. . . . Сълзи на очитѣ, таквозъ сжщо изгубено лице . . . .

—Послушайте, какво е това . . . . .

А ето . . . . . ето . . . . . Вий повече отъ колкото всякой други чувствувате тази загуба. Вий го знаяхте лично . . . . видимо са удържваше за да не са расплаче. Въ еднѣ часа ще бжде панихида . . . . .

Думитъ са откъсватъ помимо волята му, бъркатъ са . .

Въ отдѣленieto, занято отъ покойникътъ Михаилъ Дмитриевича вече тълпа . . . . . Мълчаща са отдѣляше тя, като пропушаше новопрестигналитъ и тъй сжщо мълчаща са събираше . . . . . Шенницкомъ говорятъ, плачатъ тъй сжщо въ себе си, като удържватъ риданията си, боящи са да нарушатъ тържественното спокойствие на человекътъ, който безсилно лѣжеше сега тамъ, задъ тази затворена врата . . . . . Ето любимиятъ адютантътъ на Скобелева подполковникъ Баранокъ . . . . . Въ последенъ пъкъ азъ го видѣхъ при Цариградъ.

— При какви обстоятелства . . . . . Пакъ са видѣхме . . . . . Скобелева нѣма вече . . . . . И нѣма да бжде таквъ, както той . . . . .

— Здравейте! дохожда при мене другиятъ адютантъ Ердели . . . . . Умрѣ нашиятъ генералъ . . . . . И тукъ са обръща въ кюшето, безсилно, нечуемо плачущъ . . . .

Нѣкакви си хора обикалятъ . . . . . Очвидио всякитъ за работа дошли . . . . . Ето сътрудникътъ на московскитъ вѣстници изгубено тича отъ кюше въ кюше . . . . . Ето фотографътъ Пановъ сѣдижлъ на вратата и така замръзналъ . . . . Ето нѣкой си армейскій генералъ раскранилъ краката си посрѣдъ стаята и замръзналъ.